AMRA MEMEDI

PERLAT

TETOVË
2020

A M R A   M E M E D I

P E R L A T

**Shtator
2020**

Recensent:*Muaxher Haruni*

Kopertina dhe dizajni:***Stefan Grunevski***

Rradhitjen kompjuterike: ***Stefan Grunevski***

Rradhitjen teknike: ***Stefan Grunevski***

Shtypshkronja:***Tringa Design***

Tirazhi:*300*

Gjithë shpirtrat e njerëzve janë të pavdekshëm, por shpirtrat e të drejtëve, dijetarëve e krijuesve janë edhe të pavdekshëm, edhe hyjnorë. Këtë vepër ia dedikoj atyre që më përkrahin pafundësish në jetë, Familjes time ...

Babi im

Bukur tingëllon fjala babë,
Jam krenare që të kam,

Të gjitha të mirat që i kam,
Babi im me sakrificë mi krijon.

Babi im je si dielli që ndriçon,
Rrugën e jetës ti ma mëson.

Gjithandej ka do shkoj
Babin tim nuk e haroj.

Jam mirnjohëse për mirësite
E tua, Babi im sa shumë të dua.

Bukuria e pranverës

Dalë nga dalë pranvera po afrohet,
E shtresa e bardhë po largohet.

Natyra rriktheu njgjyrën e saj,
Sa shpejt iku dimri me bardhësin e tijë.

Lules së borës, lulet po i bien,
Lajmëron beharin në vendin tim.

Gjelbërimi gjithandej duket pa mbarim,
Fusha, male, kodrina shkëlqejnë.

Dielli me rrezet e tij shëndrit,
E ngrohi çdo skaj të atdheut tim.

Buzë detit

Buzë detit po kaloj
Shoh valët si lundërojnë,
Shoh plazhin përplot me fëmijë,
Si notojnë me kënaqësi.

Me familjet të bashkuar
Fëmijët në plazh të detit,
Me rërë kullat duke i ndërtuar.

Plazhi ka bukuri,
Deti ngjyrë kaltërt
Shkëlqen dielli në lartësi
A ka në jetë më kënaqësi.

Dalë nga dalë mbrëmja po afrohet,
Dielli tej kodrave po largohet,
Qielli nga kodrat për rreth,
Mer flakën e kuqëremtë.

Dëshirat i plotësoj

Çdo mendim që unë kam
Mendoj një ditë ta realizoj
Mundohem të arijë
Dëshirat t'i realizojë.

Por, dëshira më e madhe
Është që unë të arijë
Të bëhem një mjeke
Vendi im të ketë dobi.

Dëshira ka çdo fëmijë
Që vetëm, me mësim
Të njejtat ti realizojnë
Prindët e tyre ti gëzojnë

E dua

E dua jetën që jetoj,

Dua veten që ta mbroj,

Dua shkollën të mësoj,

Dua mësuesët që më mësojnë,

Fjalët e tyre në mendje i shënoj.

Dua të arrijë atë që dua

Se ëndrrat e mia janë pa masë,

Dua të jem një dritë,

Të ndriçoj për të gjithë njerëzit

Që në jetë kanë nevojë.

Dua që prindërit,

Gjithmonë ti rikujtojë.

Elefanti

Elefanti trashaluk
Çdo gjë para vetes shkel,
Por nga Miu i vogël
Frigë e madhe e zë.

Me nofkën e gjatë
Gjithë çka gllabëron,
Edhe lisat e gjatë
Me të i shkatron.

Elefantit trashalukut,
Aspak nuk i pëlqen,
Në kopshtin zoologjik
Jetën ta kalon.

Ëndëroj

Dëshiroj që kjo ëndër
Një ditë të bëhet ralitet,
Që të mos na ik rinia
Të mer rrugën për në kurbet.

Po na ikin mësuesit,
Po shkojnë edhe mjekët,
Vaj halli për vendin tonë
Në duar të kujt mbetet.

Dua që një ditë ky vend,
Të shkëlqej si më parë,
Po na ikën nxënësit
Për një jetë më të mbarë.

Dua që çdo fëmiju
Prindi të mos i mungojë.
Dua që çdo nëne
Sytë të mos i lotojnë.

Ja kjo është ëndra ime
Si e çdo fëmiju,
Të kemi gjithmonë
Gëzim në çdo shtëpi.

Familja

Është një diamant
Që çdo njeri e ka,
E shpesh vlerën nuk ia di,
E pa familjen jemi fukara.

Familja është flori
Që nuk tregtohet,
E në treg nuk blehet
Po në shpirtë të gjithë
Duhet ta kemi.

Familja është pasuri
Pjesë e pandarshme,
E një tërësie
E një vlere gjithësie.

Fantazia

Jam filloriste
Edhe unë fantazojë,
Jetën më të bukur
Dua ta ndërtojë.

Më pëlqejnë kodrat
Më pëlqejnë kodrinat,
I dua lumejtë
I dua lëndinat.

Po ashtu edhe Eversetin
Një ditë ta arijë,
Këtë e kam në fantazi.

Heshtja

Heshtja është flori
Heshtja është pasuri,
Të heshtësh kur je e mërzitur
Çdo gjë shkon në vend të vetë.

Heshtja është përgjigje
Për ço fjalë që acaron,
Heshtja është çelës
Që problemet i mbulon.

Të heshtësh është mirë
Kur shpejt zgjedhja e kërkon,
Të flasish e mos hesht
Kur puna e kërkon.

I humbur

I humbur është ai njeri
Që të tjerët i përbuz
E vetëveten e haron.

I humbur është ai njeri
Që në pasqyrë
Se sheh veten e vetë.

I humbur është ai njeri
Që zemrën e tjetrit
Tenton ta zbulojë
E të veten haron.

Humbja më e madhe
Në jetë është
Që asnjëri nuk shikon
Jetën e vetë.

Kanarina ime

Është e vogël, kanarina ime

Më e bukura e lagjes sime,

Me një zë të ëmbël

Tërë ditën këndon,

Me zërin e sajë

Të gjithëve na relaksaon.

Në mëngjez nga gjumi më zgjon

Rrolin e orës ajo e zbaton.

Më vjen keq për kanarinën

Që në kafaz të sajë,

Tërë ditën qëndron.

Sa e lumtur do isha,

Për kanarinën time,

Sikur edhe ajo e lirë

Të fluturojë në shtëpinë time.

Koha

Si koha që kalon,

Si koha që vrapon,

Si koha që shkon,

Si koha që nuk kthehet prap

Ashtu edhe kujtimet ikin

Me vrap e nuk rikthehen prap.

Dëshiroj që edhe unë,

Si çdo i njeri, të shfrytëzoj

Kohën që në rini,

Të mos pendohem në pleqëri.

Lepuri im

Qysh e vogël si fëmijë
Dëshira ime ka qenë
Një lepur të vogël të kem
Dora ime ta përkëdhel.

Ngjyra ime e preferuar
E lepurit tim të dëshiruar
Bardh e zi të jetë
E veshët e gjatë ti këtë.

Këtë ëndër dua ta realizoj
Lepurin tim ta përkdhel,
Gëzim e lumturi me lepurin tim
Unë një ditë të shijojë.

Libri im

Nga libri im
Çdo gjë mësoj
Në jetë rrugën e drejtë
Pa mundim ta vazhdoj.

Libri im i dashur
Unë të lexojë
Ngjarje nga historia
Nga faqet e tua mësoj.

Mësoj gjeografi
Për kodrat e kodrinat
Fusha e lumenjtë
E vendit tim.

Mësojë astronomi
Mësoj për mjeksi
Mësoj kimi, fizikë,
Mësoj edhe matematikë.

Mësoj nga libri

Që të marr dituri

Të ndihmojë veten

Të ndihmoj çdo njeri.

Lule zambaku

Lule zambaku lule për bukuri
E zbukuron kopshtin tim,
Me ngjyrë mahnitëse
E aromë të mirë.

Lulja më bukur
Që në kposht e kam,
Ka aromë të mirë
E plot nektar,
Bletët lule zambakut
I vinë vërdallë.

Motër e vëlla

Jemi motër e vëlla
Nuk na ndanë
As dita as nata
Mua me vëllanë.

Jemi si shkrim leximi
Pa to mirësi
Në këtë botë nuk ka.

Natyra

Nga shumë mirësitë
Në këtë botë që kemi
Kemi natyrën që dëfrehemi.

Natyrën tonë të bukur
Katër stinët e stolisin,
Sejcila në vete stoli
Që të kënaq shpirtin
Tërë kohën për mrekulli.

Dimri stinë e qetë,
Mbullar me bardhësi.
Fëmijët të gëzuar,
Rrëshqasin me sajë e ski.

Më pas vjen behari
Ikën bora përtej,
Lulebora paralajmëron
Lumturi e mbarësi.

Në verë kënaqemi
Plazhi po na pret
Ejani miq e shokë
Të lozim në pafundësi.

Vjeshta plot mirësi
Në shkollë rrikthemi
Të gjithë të lumtur jemi.

Natyra ngjyra ngjyra
Të kënaq syrin e shpirtin
Lumët na që jemi fëmijë
E shijojmë për mrekulli.

Nëna ime

Nëna ime e dashur
Sa shumë që të dua,
Ti gjithëmonë ke patur
Shumë durim me mua.

Ti për mua je diell
Që kur nuk shuhet,
Je si hëna që në qiell
Shëndrit çdo natë.

Pranë meje qëndrove
Çdo herë kur kisha nevojë,
Asnjëherë nuk u ankove
Gjithëmonë më durove.

Më lejo të të falemenderoj
Të puth ballin e ndritur,
Të të falemenderoj
Për nderin që më ke rritur.

Padrejtësi

Janë bërë njerëzit

Me lloj lloj fytyra

Si ylberi me shumë ngjyra.

Kur të flet të mashtron

Kur i flet s'të dëgjon

Kur premton, fjalën e haron.

Mjerë për kohën që jetojmë

Se ka njerës, me shumë fytyra

Kanë haruar ç'është e mira.

Pa drejësinë e përkrahin

E mbrojnë e se dënojnë

E në fund edhe ata pësojnë.

Sa shpejtë u ritëm

Sa shpejtë u ritëm
Koha po kalon
Për çdo ditë
Nga fëmijëria
Jeta na largon.

Vitet kalojnë
Mësimet na shtohen
Mësues të dashur
Puna juaj nuk harohet.

Me punën tuaj
Të drejtën e mirë kuptojë
Nga zemra jonë
Gjithnjë ju falemenderojmë.

Suksesi arihet
Vetëm me vullnet
Mësues të dashur
Paçi gjithmonë shëndet.

Shtatë marsi

Mësuesë të dashur
Fetstën t'ua urojë
Me dijet që marrim nga ju
Emrin tuaj gjithandej
Do t'ua lartësojmë.
Na folni për edukatë
Dhe dije si të arrijmë
Lodhjen tuaj se harojmë
Gjithmonë për nderë
E respekt do t'ua rikujtoj.
Jam mirënjohëse
Gjithëmonë ju falemenderoj
Kohën me të bukur
Të fëmijërisë time
Me ju e kaloj.

Ujku

Një dele nga tufa
Ujku mundohet
Me dredhi
Bariut t'ia merr.

Në vathë së bashku
Me dhëntë
Bariu qëndron
Ujkun e vëzhgon.

Por sa afrohet Ujku,
Qenin Bariu ia lëshon
Ujkut një dajak të mirë
Qeni, për marak ia bënë
Shpinën më të butë se barku
Ujkut, Qeni ia bënë.

Ujku tërë jetën në mendje
Dajakun e Qenit do ta mbajë
Delet e Bariut edhe një herë
Nuk do të shkojë që ti hajë.

Urejtja

Urejtja të mos ekzistoj
Në mes njerësve
Ku edhe unë jetoj.

Çdo njeriut në këtë botë
Gabim i falet,
Nëse qëllisht nuk gabon.
Dua që gjithmonë
Toleranca e mirëkuptimi
Ndër trojet tona të ekzistojë.

Ndër shkollar, të rrinj
E ndër pleq, toleranca,
Mirëkuptimi e buzëqeshja
Gjithmonë të mbretrojnë.

Vatrës së dijes

Në vatrën e dijes
Të gëzuar shkojmë,
Njohuri të reja
Atje të përfitojmë.

Vatrës së dijes
Të diturit i prijnë,
E ne pas tyre
Shkojmë me gëzim.

Në vatrën e dijes
Me dëshirë edukohemi,
Të keqen nga e mira
Një ditë ta largojmë.

Në këtë vatër të dijes
Shumë gjenerata kanë dalë,
Sot më dëshirë e vullnet
Të tjerëve u shërbejnë.

Sa bukur është të flasësh

Sa bukur është të flasësh
Ku ke mundësi të drejtën
Botërisht të mbrojsh
Një të vërtetë të thuash
Padrjetësinë të luftosh.

Sa bukur është të heshtësh
Kur s'ke gjë për të thënë
E atëherë kur ke mundësi
Të vërtetën duhet më e thënë.

Edhe më bukur është
Hidhërimin në heshtje ta largosh
E buzëqeshja të dominojë
Atëherë kur koha e dëshiron.

Shkollës

Fjala shkollë
Sa bukur tingëllon
Që në fëmijëri
Ajo po na gëzon.

Në ditën e parë
Sa e lumtur isha
Takova shokët e shoqet
Takova mësuesen e parë.

Mësuesja ime e parë
Më mësoi shkronja
Më mësoi numra
Më mësoi fjalë.

Mësuese e dashur
Je nëna e dytë për mua
Në jetë kurr nuk të haroj
Gjithmonë në jetë, do të kujtoj.

Kursej

Kursej kohën që të mësojë
Kursej ditën që të arrij
Kursej shkronjat që të shkruaj
Veprën time që ta botojë.

Me vrap duhet të vrapoj
Atje ku dua të shkojë
Mësime të mësoj
Shkollën një ditë ta përfundoj.

Duhet kohën të kurseni
Edhe ju shokë e shoqe
Që së bashku të udhëtojmë
Një ardhmëri të sigurojë.

Ai që kursen kohën
Në fëmijëri e në rini
Do mirë jetojë në pleqëri.

Të dua shqipëri

Sa të dua shqipëri,

Sa me mall ndjej dashuri.

Se për mua je një lule,

Që nuk gjendet për mbi dhe.

Në shpirtin tim do mbetesh

E tilllë gjithmonë,

Gjithandej që jemi,

Një Komb kemi.

Të jesh mbesë

Të jesh mbesë
Është kënaqësi,
Si për hallat, tezet,
E për gjyshërit e mi.

Mbesa është
Dashuri e jetës,
Shije e familjes,
Mbretëreshë e shtëpisë.

Shoqëria

Fjala shoqëri është e shtrenjtë,
Secilit nga ne i duhet në jetë.

Sekretin shoqëror
Çdo herë duhet ruajtur,
Shoqërinë tonë
Nuk duhet tradhëtuar.

Shoqërinë duhet ndihmuar
Të shtojmë miqësi,
Ti ndihmojmë shokut
Kur i bëjnë padrejtësi.

Shoqëria është si filxhan
Ajo shpejtë coptohet
Kur dikush tradhëton.

Dimri

Gjithë natyra
Është mbuluar me bardhësi,
Fëmijët luajnë me topa bore
Rëshqasin me sajë e ski.

Nga do që të shikosh
Shikon vetëm bardhësi,
Fusha e male mbuluar me borë
Oh sa bukuri.

Festa e shkollës

Çdo ditë respekt meritoni
Ju mësues që na mësoni,
Ardhmëri na dhuroni
Rrugët e jetës na ndriçoni.

Shatë marsi festë e jonë
Të rrikujtojmë sakrificat
E mësuesve tonë.

Sakrifikuan jetën
Për shkrim e lexim
Për liri e arsimim
Të brezave të rinj.

Gjyshit tim

Disa fjalë dua ti shkruaj
Gjyshin tim të rrikujtoj,
Edhe pse fat nuk pata
Për së gjalli të të shoh.

Ishe njeri, që të gjithëve
Ndihmë iu ke dhënë
Këtë të gjithë ma thonë.

Jam krenare që të pata
Me veprat e tua humanitare
Ende ne mesin tonë jeton.

E di Gjysh, se edhe ti me shiqon
Mbesën tënde e uron
E di Gjysh, se je krenar
Me mbesën tënde
Që jetën e sajë
Dëshiron ta jetojë
Si shkrimtare.

Karkaleci

Duke kositur barin
E pash në livadh,
Karkalecin këmbëgajtë
Duke kërcyer shumë lartë.

Mendova me vete
Ç'ka ky që po ik,
Ndoshta po merr pjesë
Në garë, në atletikë.

Në livadhin tim
Sallën e ushtrimeve e ka,
Ushton i lirë pa frigë
Nga zogjtë e ligë.

Dallëndyshe

Dallëndyshe mërgimtare
Që mërgon atje tej
Të lutem më trego
Kur do rrikthehesh
Në vendin tim.

Eja shpejtë, foleja
Pranë dritares sime
Ty të pret.

Më mungon zëri yt
Zëri yt i bukur
Të më zgjojë çdo mëngjez,

Dallëndyshe eja në vendin tim
Pranverën na e sjell
Na shto bukurinë
Na e sjell lumturinë.

Lule borë

Lule borë lulja e parë
Që nxjer kokë në pranverë
Dimrin po e përcjell
Pranverës po i hap derë.

Lule borë, moj lule e bukur
Që çel në kopshtin tim
Me bukurinë tënde
Hijëshon vendin tim.

Gjyshja ime

Kam një Gjyshe si florinj
Ajo gjithmonë
Në krah më ri.

Nuk përton, më ndihmon,
Kur gaboj më këshillon.

Me duar e arta na gatuan
Gjellra të shijshme
Në tryez gjithmonë na shtron.

Gjyshen time kur nuk do ta harojë
Mësimet e saja në jetë
Gjithmonë do i kujtojë.

Përmbajtja

Babi im 5
Bukuria e pranverës 6
Buzë detit 7
Dëshirat i plotësoj 8
E dua 9
Elefanti 10
Ëndëroj 11
Familja 13
Fantazia 14
Heshtja 15
I humbur 16
Kanarina ime 17
Koha 18
Lepuri im 19
Libri im 20
Lule zambaku 22
Motër e vëlla 23
Natyra 24
Nëna ime 26
Padrejtësi 27
Sa shpejtë u ritëm 28
Shtatë marsi 29
Ujku 30

Urejtja 31
Vatrës së dijes 32
Sa bukur është të flasësh 33
Shkollës 34
Kursej 35
Të dua shqipëri 36
Të jesh mbesë 37
Shoqëria 38
Dimri 39
Festa e shkollës 40
Gjyshit tim 41
Karkaleci 42
Dallëndyshe 43
Lule borë 44
Gjyshja ime 45
Përmbajtja 46

Amra Memedi lindi në Tetovë në vitin 2006.
Jeton me familjen në fshatin Trebosh.
Është nxënëse në kasën e tetë të shkollës fillore komunale "Fan Noli" të fshatit Trebosh.
Me krijime letrare në poezi filloi që në klasën e gjashtë.
Poezia e parë e sajë e postuar te faqja e shkollës është "Sa shpejtë u ritëm",
e më pas pasuan edhe poezi të tjera të cilat ishin parakush për daljen në dritë të kësaj vepre.
Është vepra e parë e Amrës.
Amra është nxënëse e sjellshme dhe mer pjesë në shumë aktivitete shkollore.